

ΟΙ ΕΛΕΓΧΟΙ ΣΤΟΥΣ ΑΥΤΟΝΟΜΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ

Της Δρος Μάρως ΒΕΝΕΤΣΑΝΟΠΟΥΛΟΥ
Πάντειον Πανεπ. Κ. Π. Ε. Αθηνών

Γενικά στοιχεία

Ο κανονισμός ελέγχου των αυτοδιοικούμενων οργανισμών, περιέχεται στα άρθρα 124 - 127 και 130 του Συντάγματος του έτους 1948 και σε διάφορους νόμους του Ιταλικού Κράτους.

Τα όργανα της κεντρικής διοίκησης έχουν το δικαίωμα να ακυρώνουν ή να εγκρίνουν πράξεις των Συμβουλίων των αυτοδιοικούμενων οργανισμών ασκώντας έλεγχο νομιμότητας ή σκοπιμότητας. Οι σχέσεις κεντρικής διοίκησης και τοπικής αυτοδιοίκησης διέπονται από κανόνες, που προβλέπονται στο Σύνταγμα και στην περίπτωση των Δήμων και των Επαρχιών συνιστούν κατευθυντήριες γραμμές και αφήνεται στον κοινό νομοθέτη να καθορίσει τις σχετικές λεπτομέρειες. Ενώ αντίθετα στην περίπτωση των Περιφερειών το ίδιο το Σύνταγμα προσδιορίζει λεπτομερώς τις σχέσεις Κράτους-Περιφερειών και καθορίζει τους τρόπους εποπτείας των από το Κράτος.⁽¹⁾

Η εποπτεία μπορεί να είναι:

- **Έλεγχος νομιμότητας**, που εγγυάται τη διασφάλιση της συμφωνίας των διαφόρων διοικητικών πράξεων προς τις διατάξεις του Συντάγματος και του νόμου.
- **Έλεγχος σκοπιμότητας**, που άμεσα προσδιορίζει την πράξη και τη δραστηριότητα του οργάνου κάτω από την περιγραφή της χρησιμότητας και αναγκαιότητας, δηλαδή του ειδικού συμφέροντος της διοίκησης γι' αυτήν την πράξη.
- **Έλεγχοι τακτικοί**, που θεωρούνται από τον νόμο ως υποχρεωτικοί.
- **Έλεγχοι έκτακτοι**, που ο νόμος τους θεωρεί σαν πιθανούς και είναι διαθέσιμοι στην κρίση της διοικητικής εξουσίας, όταν το απαιτεί η ανάγκη ή η συγκυρία.
- **Έλεγχοι προληπτικοί και κατασταλτικοί**: προληπτικοί που γίνονται προτού η διοικητική πράξη δημοσιευθεί και κατασταλτικοί, που γίνονται στην πράξη μετά τη δημοσίευσή της.

Για την άσκηση του ελέγχου νομιμότητας, που προβλέπει το άρθρο 130 του Συ-

ντάγματος, ο νέος Ν. 142/1990, επιβάλλει την πειθαρχία των ελεγχόμενων, όταν οι Δήμοι και οι Επαρχίες καθυστερούν ή παραλείπουν να εφαρμόσουν τις υποχρεώσεις που απορρέουν από το νόμο, η Περιφερειακή Επιτροπή ελέγχου φροντίζει για την εφαρμογή τους μέσω ενός Επιτρόπου (άρθρο 48).

Έτσι, με διάταγμα του Προέδρου της Περιφερειακής Επιτροπής, ιδρύεται η Περιφερειακή Επιτροπή ελέγχου επί των Δήμων και των Επαρχιών, η οποία αποτελείται από τέσσερεις εκλεγμένους εμπειρογνώμονες του Περιφερειακού Συμβουλίου και από έναν εμπειρογνώμονα που ορίζεται από τον Επίτροπο της Κυβέρνησης (άρθρο 41 - 49 του Ν. 142/1990).⁽²⁾

α. Οι έλεγχοι επί των οργάνων

Οι έλεγχοι επί των οργάνων διακρίνονται σε έλεγχο εποπτικό, αναπληρωματικό απλό, αναπληρωματικό κατασταλτικό.

I. Ο εποπτικός έλεγχος, είναι η δυνατότητα του Κράτους ή της Περιφέρειας να διατάσσει επιθεωρήσεις στη δραστηριότητα των ελεγχόμενων διοικήσεων.

II. Ο αναπληρωματικός απλός έλεγχος, συνίσταται στην αντικατάσταση από ένα ανώτερο όργανο στην περίπτωση αδράνειας ή καθυστέρησης του τακτικού οργάνου, στην εκτέλεση ορισμένων πράξεων. Για παράδειγμα, η δυνατότητα των Περιφερειακών Επιτροπών ελέγχου να αντικαταθιστούν με έκτακτα όργανα, τα όργανα των τοπικών οργανισμών για την εκτέλεση ειδικών πράξεων στην περίπτωση καθυστέρησης ή παράλειψης.

III. Ο αναπληρωματικός - κατασταλτικός έλεγχος, συνίσταται στην ταυτόχρονη αντικατάσταση του «ελεγχόμενου» οργάνου και στην εφαρμογή επιβολής σ' αυτό πειθαρχικής τιμωρίας, ή στην δυνατότητα διάλυσης των Περιφερειακών Συμβουλίων εκ μέρους της Κυβέρνησης.

IV. Ο κατασταλτικός έλεγχος, συνίσταται στην εφαρμογή ειδικών πειθαρχικών διοικητικών κυρώσεων. Για παράδειγμα: ο Δήμαρχος κηρύσσεται έκπτωτος από το αξίωμά του όταν έχει ποινικές καταδίκες. Κατά τον ίδιο τρόπο κηρύσσονται έκπρωτοι οι αναπληρωτές και οι Σύμβουλοι, εάν δεν συμμετείχαν σε μία ολόκληρη τακτική περίοδο του Συμβουλίου ή σε τρεις συνεχείς συνεδριάσεις της Επιτροπής.

Διάλυση και παύση των Δημοτικών και Επαρχιακών Συμβουλίων: (άρθρο 39 του Ν. 142/1990).

Τα Δημοτικά και Επαρχιακά Συμβούλια διαλύονται με Προεδρικό Διάταγμα, κατόπιν προτάσεως του Υπουργού των Εσωτερικών:

- Όταν προβαίνουν σε πράξεις αντίθετες με το Σύνταγμα ή για σοβαρές και μόνιμες παραβιάσεις, όπως και για σοβαρούς λόγους δημόσιας τάξης.

- Όταν δεν μπορεί να εξασφαλιστεί η φυσιολογική λειτουργία των οργάνων και των υπηρεσιών εξ αιτίας των ακόλουθων:

α) αδυναμία εκλογής Δημάρχου, Προέδρου επαρχιακής διοίκησης και Δημορχιακής ή Επαρχιακής Επιτροπής εντός εξήντα ημερών από την ανακήρυξη των εκλεγέντων ή από χρεία της θέσης όπως και αν έχει επέλθει, ή σε περίπτωση παραιτήσεως, από την ημερομηνία υποβολής της.

β) Παράιτηση ή έκπτωση τουλάχιστον του ημίσεος Συμβούλων.

- Όταν δεν εγκρίνεται ο προϋπολογισμός εντός των χρονικών ορίων.

Με το διάταγμα διάλυσης προνοείται ο ορισμός ενός Επιτρόπου, ο οποίος ασκεί τις αρμοδιότητες, που του αποδίδονται με το ίδιο διάταγμα.

Στο διάταγμα διάλυσης επισυνάπτεται η αναφορά του Υπουργού, η οποία περιλαμβάνει τους λόγους για τους οποίους ελήφθη το μέτρο. Για την έκδοση του διατάγματος διάλυσης ενημερώνεται αμέσως η Βουλή, και το διάταγμα δημοσιεύεται στην εφημερίδα της Κυβέρνησης.

Ο Νομάρχης για λόγους σοβαρής και επείγουσας ανάγκης, μπορεί να παύσει, για μία περίοδο πάντως όχι μεγαλύτερη των ενενήντα ημερών, τα Δημοτικά και Επαρχιακά Συμβούλια και να ορίσει Επίτροπο για την προσωρινή διοίκηση του οργανισμού.

Η ανανέωση του Συμβουλίου στην περίπτωση διάλυσης πρέπει να γίνει εντός ενενήντα ημερών από τη δημοσίευση του σχετικού διατάγματος. Οι Σύμβουλοι οι οποίοι επαύθησαν του αξιώματος λόγω της διάλυσης συνεχίζουν να εκτελούν τα εξωτερικά καθήκοντα τα οποία τους έχουν ενδεχομένως ανατεθεί, μέχρι ορισμού των επομένων.

Καθαίρεση και παύση των διοικούντων τοπικούς οργανισμούς: (Άρθρο 40 του Ν. 142/1990).

Με Προεδρικό Διάταγμα, κατόπιν προτάσεως του Υπουργού των Εσωτερικών, ο Δήμαρχος, ο Πρόεδρος της Επαρχίας, οι Πρόεδροι των Εταιρειών και των Ορεινών Κοινοτήτων, τα μέλη των Δημαρχιακών ή Επαρχιακών Επιτροπών και των Συμβουλίων, οι Πρόεδροι των συνοικιακών συμβουλίων μπορούν να καθαιρεθούν, όταν οι πράξεις τους είναι αντίθετες προς το Σύνταγμα, ή για σοβαρές και διαρκείς νομικές παραβιάσεις ή για σοβαρούς λόγους δημόσιας τάξης.

β. Έλεγχος των νόμων των Περιφερειών

Ο έλεγχος στις πράξεις νομοθετικού περιεχομένου των Περιφερειών ασκείται από την Κυβέρνηση. Είναι έλεγχος προληπτικός και προτού αρχίσει να ισχύει ο νόμος, ακολουθείται η εξής σειρά ενεργειών:⁽³⁾

Κάθε νόμος που εγκρίνεται από το Περιφερειακό Συμβούλιο κοινοποιείται στον Επίτροπο της Κυβέρνησης. Στην περίπτωση του ελέγχου νομιμότητας ελέγχεται η συνταγματικότητα των περιφερειακών νόμων. Αν δεν υπάρχει αντίθεση εκ μέρους της Κυβέρνησης οφείλει να τον θεωρήσει εντός 30 ημερών από την ημέρα της κοινοποίησής του. Ο Επίτροπος της Κυβέρνησης για νομοθετικές πράξεις δεν έχει αυτόνομη εξουσία για να αποφασίσει, αλλά πρέπει να ενεργήσει σαν μεσολαβητής, ανάμεσα στην Περιφέρεια και στην Κυβέρνηση μεταφέροντας το νόμο σ' αυτή.

Η Κυβέρνηση αφού εξετάσει τον περιφερειακό νόμο και τον βρει συνταγματικό και σύμφωνο με την οικονομικοκοινωνική πολιτική του Κράτους, τον επιστρέφει στον Επίτροπο για να τον επικυρώσει. Στην περίπτωση που τον κρίνει παράνομο, τον ξαναστέλνει πάντα μέσω του Επιτρόπου της Κυβέρνησης στο Περιφερειακό Συμβούλιο για επανεξέταση εκθέτοντας τα σημεία, που δεν είναι σύμφωνα με το Σύνταγμα.

Εάν το Περιφερειακό Συμβούλιο συμμορφωθεί με τη γνώμη της Κυβέρνησης και τροποποιήσει τον νόμο έτσι όπως του ζητήθηκε, τον κοινοποιεί εκ νέου στην Κυβέρνηση, η οποία αν δεν βρει άλλες διαφορές, εξουσιοδοτεί τον Επίτροπο να τον επικυρώσει και αρχίζει να ισχύει μέσα σε δεκαπέντε ημέρες.

Εάν όμως το Περιφερειακό Συμβούλιο δε συμμορφωθεί με τη γνώμη της Κυβέρνη-

σης, εγκρίνει εκ νέου τον νόμο με απόλυτη πλειοψηφία των μελών του και δίνει μία νέα κοινοποίηση στην Κυβέρνηση. Η Κυβέρνηση, λοιπόν, μπορεί να κρατήσει τον νόμο δεκαπέντε ημέρες, στο Συνταγματικό Δικαστήριο για το θέμα της συνταγματικότητας και κατόπιν στο Κοινοβούλιο για την έγκριση.

Εάν η παράβαση ή η ακυρότητα του νόμου είναι αναγνωρισμένη από το Συνταγματικό Δικαστήριο ή από τη Βουλή, ο περιφερειακός νόμος δεν μπορεί πια να δημοσιευθεί. Εάν αντίθετα η απόφαση αυτών αποκλείσει την ύπαρξη ελαττώματος, ο νόμος μπορεί να δημοσιευθεί.

Σε περίπτωση απόφασης του Συνταγματικού Δικαστηρίου μερικής αποδοχής της προσφυγής της Κυβέρνησης πρέπει να θεωρηθεί ότι ανήκει στο Περιφερειακό Συμβούλιο η δυνατότητα να τροποποιήσει τον περιφερειακό νόμο να τον επιστρέψει στην κρίση του δικαστηρίου. Κατά συνέπεια, ο έλεγχος του Κράτους στις νομοθετικές πράξεις των Περιφερειών είναι περιορισμένος και έχει ανατεθεί σε δύο όργανα: Στο Συνταγματικό Δικαστήριο για λόγους νομιμότητας και στο Κοινοβούλιο για λόγους ουσίας. Αυτά τα όργανα έχουν μία θέση ουδετερότητας και ανεξαρτησίας έναντι της εκτελεστικής εξουσίας του Κράτους.

γ) Οι έλεγχοι των νόμων των Περιφερειών με ειδικό καθεστώς

Οι έλεγχοι των νομοθετικών πράξεων των Περιφερειών με ειδικό καθεστώς,⁽⁴⁾ πραγματοποιούνται με τους ίδιους τύπους που προβλέπονται και για τις Περιφέρειες με τακτικό καθεστώς.

Εντελώς διαφορετικός όμως είναι ο τρόπος ελέγχου που προβλέπεται για νομοθετικές πράξεις της Περιφέρειας της Σικελίας. Πράγματι όσο αφορά τον τρόπο ελέγχου, το άρθρο 28 του περιφερειακού καταστατικού, δεν προβλέπει την αίτηση προσβολής των περιφερειακών νόμων ενώπιον της Βουλής σε περίπτωση διαφωνίας με τα συμφέροντα του Κράτους, γιατί ο έλεγχος σε τέτοιους νόμους είναι έλεγχος νομιμότητας και όχι έλεγχος ουσίας.

Οι επικυρωμένοι από την Περιφερειακή Συνέλευση νόμοι⁽⁵⁾ μπορούν να σταλούν μέσα σε τρεις μέρες στον Επιθεωρητή της Κυβέρνησης, ο οποίος μέσα στις προσεχείς πέντε μέρες μπορεί χωρίς άλλο να τους προσβάλει στο Συνταγματικό Δικαστήριο, όταν τους θεωρεί παράνομους ή τους αμφισβητεί.

Όσο αφορά λοιπόν τον έλεγχο σε νομοθετικές πράξεις της Περιφέρειας της Σικελίας:

- δεν προβλέπεται έλεγχος ουσίας,
- δεν προβλέπεται η παραπομπή του νόμου στην Κυβέρνηση,
- δεν προβλέπεται η μεταβίβαση του νόμου στην Κυβέρνηση για έγκριση, γιατί ο Επίτροπος αυτής έχει αυτόνομη εξουσία για αίτηση προσβολής στο Συνταγματικό Δικαστήριο.

δ. Ο έλεγχος των διοικητικών πράξεων των Περιφερειών

Στη διάκριση μεταξύ διοικητικών πράξεων και νομοθετικών πράξεων των Περιφερειών θεσπίζονται ξεχωριστοί κανόνες για τους δύο τύπους των πράξεων.

Οι αρχές που καθορίζει το Σύνταγμα σε ότι αφορά τις σχέσεις Κράτους και Περιφέρειας είναι:

Ο έλεγχος των διοικητικών πράξεων γίνεται από μία Επιτροπή ελέγχου, η οποία ορίζεται με διάταγμα του Συμβουλίου των Υπουργών και με τη συνεργασία του Υπουργού των Εσωτερικών. Της Επιτροπής προεδρεύει ο Επίτροπος της Κυβέρνησης ή ένας ανώτερος δικαστικός λειτουργός του Ελεγκτικού Συνεδρίου⁽⁶⁾ και ο οποίος έχει εξουσιοδοτηθεί από τον Επίτροπο.

Διακρίνουμε και εδώ⁽⁷⁾:

I. Έλεγχος νομιμότητας, ο οποίος έχει χαρακτήρα γενικό και εξετάζει όλες τις περιφερειακές αποφάσεις. Στο τέλος του ελέγχου η απόφαση πρέπει να ανακοινωθεί από την Επιτροπή ελέγχου, η οποία εντός είκοσι ημερών από τη λήψη, των ελεγχόμενων αποφάσεων πρέπει να ακυρώσει τις παράνομες αποφάσεις. Κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου αυτές παραμένουν σε εκκρεμότητα-αναστολή. Μετά την παρέλευση αυτής της προθεσμίας οι αποφάσεις καθίστανται αποτελεσματικές-εκτελεστές.

II. Έλεγχος σκοπιμότητας: Για τον έλεγχο σκοπιμότητας των διοικητικών περιφερειακών πράξεων το Σύνταγμα προβλέπει την αίτηση επανεξέτασης. Αυτός ο έλεγχος έχει έκτακτο χαρακτήρα, περιοριζόμενος μόνο σε πράξεις ρητά προβλεπόμενες από τον νόμο.

Στη δυνατότητα αυτής της άσκησης ελέγχου η Επιτροπή δεν μπορεί να παρέμβει, όπως στον έλεγχο νομιμότητας, κατευθείαν στην πράξη,⁽⁸⁾ αλλά μπορεί μόνο να επαναφέρει την πράξη στη διαδικασία σύστασης, ζητώντας την επανεξέταση αυτής από το Περιφερειακό Συμβούλιο.

Ο έλεγχος αυτός πραγματοποιείται ως εξής: η απόφαση κοινοποιείται στην Επιτροπή η οποία μέσα στις προσεχείς 20 μέρες από τη λήψη της, οφείλει να διατυπώσει αιτιολογημένη διαταγή αναπομπής για επανεξέταση. Εάν η διαταγή αυτή δεν εκδοθεί η πράξη ενεργοποιείται- εκτελείται. Εάν όμως, υπάρχει πρόταση επανεξέτασης, το Περιφερειακό Συμβούλιο πρέπει εκ νέου να αποφασίσει και είναι πιθανές δύο περιπτώσεις:

- εάν το Συμβούλιο τροποποιήσει την απόφαση, δεν υπάρχει συζήτηση,
- εάν αντίθετα, το Συμβούλιο θεωρεί ότι πρέπει να μην την τροποποιήσει θα πρέπει να δεχθεί μία νέα συζήτηση με το ίδιο θέμα και η λήψη απόφασης πρέπει να γίνει με την απόλυτη πλειοψηφία των διορισμένων Συμβούλων στην Περιφέρεια.

Αυτή η νέα απόφαση δεν αποφεύγει τον έλεγχο νομιμότητας της Επιτροπής ακόμα και αν είναι ένας περιορισμένος έλεγχος. Η Επιτροπή πράγματι μπορεί να την κοινοποιήσει, πάντα μέσα σε 20 μέρες αλλά μόνο για λάθη νομιμότητας, που αφορούν την τυπική τάξη αυτής, δηλαδή τη διαδικασία. Η αίτηση της επανεξέτασης, λοιπόν, προϋποθέτει πάντα μία νέα απόφαση από το Περιφερειακό Συμβούλιο, που θα είναι τροποποιημένη ή επιβεβαιωτική της προγενέστερης.

ε. Ο έλεγχος των διοικητικών πράξεων των Περιφερειών με ειδικό καθεστώς

Για τις διοικητικές πράξεις των Περιφερειών με ειδικό καθεστώς προβλέπεται αποκλειστικά μόνο ο έλεγχος νομιμότητας. Ο έλεγχος του Ελεγκτικού Συνεδρίου γίνεται σύμφωνα με τους συνηθισμένους τύπους του ελέγχου επί των κρατικών πράξεων.

Στην Περιφέρεια της Κοιλιάδας της Αόστης γίνεται από την Επιτροπή Συντονι-

σμού, στις Περιφέρειες Τρεντίνο - Άνω Αδίγης, Σαρδηνίας και Φριούλι-Βενέτσια-Τζούλια από τους περιφερειακούς εκπροσώπους του Ελεγκτικού Συνεδρίου και στην Περιφέρεια της Σικελίας από το εκεί τμήμα του Ελεγκτικού Συνεδρίου.⁽⁹⁾

στ. Έλεγχος στα περιφερειακά όργανα

Το Περιφερειακό Συμβούλιο υπόκειται στη δυνατότητα του Κυβερνητικού ελέγχου. Αυτός ο έλεγχος μπορεί ακόμα να προχωρήσει στη διάλυσή του⁽¹⁰⁾, όταν υπάρχουν οι ακόλουθες αιτίες: Εκδώσει πράξεις που είναι αντίθετες προς το Σύνταγμα ή προβαίνει σε σοβαρές παραβάσεις του νόμου, ή όταν συντρέχουν λόγοι εθνικής ασφάλειας, η έλλειψη υπακοής στην εντολή της Κυβέρνησης να συγκροτήσει την Περιφερειακή Επιτροπή, η αδυναμία της λειτουργίας του οργάνου για εσωτερικές αντιθέσεις, όπως και όταν αδυνατεί να φθάσει σε μία πλειοψηφία ώστε να λειτουργήσει ως όργανο.

Η αρμοδιότητα της διάλυσης του Περιφερειακού Συμβουλίου ανήκει στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας και ενεργείται με «αιτιολογημένο»⁽¹¹⁾ Προεδρικό Διάταγμα μετά από γνώμη κοινοβουλευτικής επιτροπής, ειδικά ορισμένης. Αυτή η επιτροπή αποτελείται από 15 Βουλευτές, οι οποίοι εκλέγονται μεταξύ όλων των κομμάτων σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, με απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου μετά από πρόταση του Πρωθυπουργού.

Έτσι, για την απόλυση των οργάνων της Περιφέρειας απαιτούνται πράξεις από συνταγματικά όργανα του Κράτους, που βρίσκονται στο πιο ψηλό επίπεδο της κρατικής ιεραρχίας.

Η διάλυση δεν προϋποθέτει την ανάληψη από το Κράτος της άσκησης των κύριων εξουσιών της Περιφέρειας, γιατί το Σύνταγμα ορίζει (άρθρ. 126), ότι το διαλυόμενο Συμβούλιο πρέπει να αντικατασταθεί από μία Επιτροπή, αποτελούμενη από εκλόγιμους για το Περιφερειακό Συμβούλιο πολίτες, η οποία οφείλει να οργανώσει τις εκλογές εντός τριών μηνών και να φροντίζει μέχρι τότε για τις τρέχουσες υποθέσεις, αποκλεισμένης της περίπτωσης να αναλάβει νέες υποχρεώσεις.

ζ. Ο έλεγχος στα περιφερειακά όργανα με ειδικό καθεστώς

Για τη Σαρδηνία, την Κοιλιάδα της Αόστης, το Τρεντίνο-Άνω Αδίγη, το Φριούλι-Βενέτσια-Τζούλια έχει προβλεφθεί ένα σύστημα ελέγχου στα περιφερειακά όργανα όμοιο με εκείνο που προβλέπεται για τις τακτικές Περιφέρειας, εκτός των διαφορών που έχουν δευτερεύουσα σημασία (π.χ. για το Τρεντίνο-Άνω Αδίγη), και μπορεί να παραληφθεί στις περιπτώσεις θεμάτων εθνικής ασφάλειας η προληπτική γνωμάτευση της Επιτροπής. Το όριο μέσα στο οποίο πρέπει να κηρυχθούν οι νέες εκλογές είναι για το Φριούλι-Βενέτσια-Τζούλια έξι μήνες και όχι τρείς.

Διαφορετικό όμως είναι το προβλεπόμενο σύστημα για τη Σικελία (άρθρ. 8 του καταστατικού της). Σ' αυτή την Περιφέρεια, υπάρχει ένας Επίτροπος της Κυβέρνησης, ο οποίος μπορεί να προτείνει στην Κυβέρνηση τη διάλυση της Περιφερειακής Συνέλευσης. Του διατάγματος του αρχηγού του Κράτους για τη διάλυση, πρέπει να προηγείται μία απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου και μία απόφαση της Βουλής, σε κοινή συνεδρία. Αντίθετα, καμία αμφισβήτηση δεν υπάρχει, για τις αιτίες που μπορούν να προ-

καλέσουν τη διάλυση της Συνέλευσης, αν και το άρθρο 8 του καταστατικού προβλέπει τη διάλυση μόνο «για διαρκείς παραβάσεις του καταστατικού».⁽¹²⁾

ΥΠΟΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Βλ. Κωνστ. ΓΕ.ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Περιφερειακή Διοίκηση - Τοπική Αυτοδιοίκηση. Τόμ. Α'. Β' έκδ. Αθήναι, 1992, σ.45 επ. Ε.ΒΕΛΩΝΙΑΣ: Επιθεώρηση Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Τεύχος 54, Μάρτιος 1993, Αθήναι, σ.60.
2. Α.ΡΑΔΡΟΝΟ: Η Τοπική Αυτοδιοίκηση στην Ιταλία. Μετ. Αικ. Κοντούλη. Αθήναι, 1990, σ.27.
3. Βλ. SIMONE: Manuali Giuridici. Diritto Amministrativo, N.4. Napoli, 1980, p.208.
4. Βλ. Ε.ΒΕΛΩΝΙΑΣ: Επιθεώρηση Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Τεύχος 54/1993, Αθήναι, σ.60.
5. Άρθρα 28,29 του Καταστατικού της Σικελίας, Ν.Δ. 15/5/1946, n.455.
6. Βλ. τον Ν.62 της 10 Φεβρουαρίου 1953.
7. Βλ. SIMONE: Manuali Giuridici Diritto Amministrativo. N.4, Napoli, 1980. p.209.
8. Με αυτόν τον τρόπο το Σύνταγμα ήθελε να εγγυηθεί όσο περισσότερο ήταν δυνατόν την τήρηση της περιφερειακής αυτονομίας.
9. Βλ. Ε.ΒΕΛΩΝΙΑΣ: Επιθεώρηση Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Τεύχος 2/1988, Αθήναι, σ.60.
10. Άρθρο 126 του Costituzione della Repubblica Italiana. Roma 1976, και Ν.62/1953.
11. Βλ. G. ZANOBINI: Diritto Amministrativo - Vol. terzo. Milano, 1958, p.188 - 189.
12. LEGISLATIONE VIGENTE: La Regione a Statuto ordinario. Edizioni della Lega per le Autonomie ei poteri locali.